ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ L. A. GEELHOED

της 21ης Μαρτίου 2002 [1]

1. Στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας [2], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2. Η οδηγία αυτή δημοσιεύτηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1996 στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 25 της οδηγίας αυτής, η οδηγία τέθηκε σε ισχύ στις 8 Οκτωβρίου 1996 και η προθεσμία για τη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 8 Απριλίου 1999.

3. Η οδηγία σκοπεί, μεταξύ άλλων, στο να ευνοηθεί η διασύνδεση και η διαλειτουργικότητα των εθνικών δικτύων, καθώς και η πρόσβαση στα δίκτυα αυτά.

4. Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου αναγνωρίζει ότι δεν μετέφερε εμπροθέσμως την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο. Υποστηρίζει ότι η οδηγία μεταφέρθηκε τουλάχιστον εν μέρει στο εσωτερικό δίκαιο πριν από την προβλεπόμενη για τη μεταφορά της ημερομηνία. Στο πλαίσιο αυτό, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου θεωρεί ότι η εκπρόθεσμη μεταφορά ορισμένων διατάξεων της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο οφείλεται, εν μέρει, στο γεγονός ότι η θεσπιζόμενη με το άρθρο 21 της οδηγίας επιτροπή δεν κατάρτισε ακόμα τις τεχνικές προδιαγραφές διαλειτουργικότητας (ΤΠΔ) και, συνεπώς, ορισμένα μέρη της οδηγίας δεν μπόρεσαν ακόμη να τεθούν σε λειτουργία. Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου προσθέτει ότι κανένα σιδηροδρομικό σύστημα μεγάλης ταχύτητας δεν λειτουργεί στην ιρλανδική νήσο και ουδόλως αναμένεται στο

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ολλανδική.

2 — ΕΕ L 235, σ. 6.

εγγύς μέλλον να τεθεί σε λειτουργία ένα τέτοιο σύστημα. Συνεπώς, η οδηγία έχει πολύ περιορισμένη, αν όχι μηδαμινή, πρακτική αποτελεσματικότητα στη Βόρεια Ιρλανδία.

5. Παρατηρείται συναφώς ότι, όσον αφορά τις ΤΠΔ, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι από την οδηγία και ειδικότερα από το άρθρο 23 αυτής δεν προκύπτει ότι η κατάρτισή τους αποτελεί προϋπόθεση για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι οι ΤΠΔ δεν έχουν εισέτι καταρτιστεί δεν ασκεί επιρροή προκειμένου να εκτιμηθεί η ύπαρξη παραβάσεως από κράτος μέλος [3].

6. Ομοίως, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι κανένα τρένο μεγάλης ταχύτητας δεν λειτουργεί σήμερα στην Ιρλανδία. Στην προαναφερθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, το Δικαστήριο υπενθύμισε ότι η ανυπαρξία εντός ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους μιας δραστηριότητας που αφορά μια οδηγία δεν μπορεί να απαλλάξει το οικείο κράτος μέλος από την υποχρέωσή του να λάβει νομοθετικά, διοικητικά ή κανονιστικά μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η προσήκουσα μεταφορά του συνόλου των διατάξεων της οδηγίας. Η μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν επιβάλλεται μόνον στην περίπτωση που η μεταφορά της δεν έχει νόημα για γεωγραφικούς λόγους. Τούτο δεν ισχύει στην περίπτωση της Βόρειας Ιρλανδίας, όπως προκύπτει από τον χάρτη 3.15 που περιέχει το παράρτημα Ι της αποφάσεως 1692/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, περί των κοινοτικών προσανατολισμών για την ανάπτυξη του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών [4].

3 — Απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2001, C-372/00, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Συλλογή 2001, σ. I-10303, σκέψεις 14 και 15).

4 — ΕΕ L 228, σ. 1. Βλ. προαναφερθείσα στην υποσημείωση 3 απόφαση Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, σκέψεις 11 έως 13.

Πρόταση

7. Ενόψει των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφασίσει ως εξής:

1) να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

2) να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.